

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Риженка Анатолія Григоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення підпункту 1 пункту 28 розділу II Закону України „Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні“

м. К и ї в
17 квітня 2018 року
№ 102-2(I)/2018

Справа № 3-78/2018 (4118/17)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Мельника Миколи Івановича – головуючого,
Саса Сергія Володимировича,
Шевчука Станіслава Володимировича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Риженка Анатолія Григоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення підпункту 1 пункту 28 розділу II Закону України „Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні“ від 27 березня 2014 року № 1166–VII (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 20–21, ст. 745) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Шевчука С.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Риженко А. Г. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням розглянути питання щодо відповідності статтям 8, 21, частині третій статті 22, статті 24 Конституції України (конституційності) положення підпункту 1 пункту 28 розділу II Закону України „Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні“ від 27 березня 2014 року № 1166–VII зі змінами (далі – Закон № 1166), яким виключено статтю 136 Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 7 липня 2010 року № 2453–VI зі змінами (далі – Закон № 2453), за якою визначалася вихідна допомога судді у зв’язку з відставкою, а саме:

„1. Судді, який вийшов у відставку, виплачується вихідна допомога у розмірі 10 місячних заробітних плат за останньою посадою.

2. У разі якщо суддя, відставка якого була припинена у зв’язку з повторним обранням на посаду, знову подасть заяву про відставку, виплата вихідної допомоги не здійснюється“.

Верховна Рада України Постановою „Про звільнення суддів“ від 16 липня 2015 року № 634–VIII звільнила Риженка А.Г. з посади судді Новомиколаївського районного суду Запорізької області у зв’язку з поданням ним заяви про відставку.

Внаслідок виключення статті 136 із Закону № 2453 Державна судова адміністрація України відмовила автору клопотання у виплаті вказаної допомоги у зв’язку з його виходом у відставку, посиляючись на відсутність у нього права на її отримання. Такі дії Державної судової адміністрації України він оскаржив у судовому порядку, про що свідчать долучені до конституційної скарги копії постанови Окружного адміністративного суду міста Києва від 11 березня 2016 року, ухвал Київського апеляційного адміністративного суду від 26 квітня 2017 року, Вищого адміністративного суду України від 18 жовтня 2016 року.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначаються конкретні положення закону України, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити закон України; обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону; відомості про документи і матеріали, на які посилається суб'єкт права на конституційну скаргу, із наданням копій цих документів і матеріалів; перелік документів і матеріалів, що додаються; конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (пункти 5, 6, 7, 8 частини другої статті 55, абзац перший частини першої статті 77).

Неконституційність положення підпункту 1 пункту 28 розділу II Закону № 1166 Риженко А.Г. обґрунтовує тим, що скасування законодавцем з 1 квітня 2014 року права судді при виході у відставку на отримання вихідної допомоги у розмірі, визначеному законом, порушує принцип верховенства права (стаття 8 Конституції України), складовою якого є принцип правової визначеності. Автор клопотання вважає, що на момент подачі ним заяви про відставку він як суддя мав законні і правомірні очікування отримати від держави задекларований та законодавчо закріплений розмір вихідної допомоги, оскільки „в країні склалася об'єктивна ситуація, відповідно до якої держава Україна протягом певного строку (понад двадцять років) на законодавчому рівні гарантувала право судді у разі виходу у відставку на отримання вихідної допомоги“.

На переконання Риженка А.Г., „скасування законодавцем з 01 квітня 2014 року права судді при виході у відставку на отримання вихідної допомоги у розмірі, визначеному законом, не узгоджується з положеннями частини третьої статті 22 Конституції України“. Також це скасування, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, „не відповідає принципу єдиного статусу всіх суддів України та принципу рівності між суддями у відставці, які вийшли у відставку до 1 квітня 2014 року та після 1 квітня 2014 року, коли виплату вихідної допомоги суддям при виході у відставку було скасовано“, що порушує принципи невідчужуваності та непорушності прав людини, рівності конституційних прав і свобод громадян України (статті 21, 24 Конституції України).

У конституційній скарзі міститься посилання на положення статей 8, 21, 22, 24 Основного Закону України, однак не вказано, яке саме конституційне право Риженка А.Г. було порушено у зв'язку з прийняттям Верховною Радою України Закону № 1166 та виключенням із Закону № 2453 статті 136. Оскільки названі конституційні положення визначають гарантії реалізації конституційних прав і свобод людини і громадянина, то вони не можуть бути самостійним аргументом для обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень). Крім того, автор клопотання не надав копій усіх документів і матеріалів, на які посилається, а також не вказав їх у переліку документів і матеріалів, що додаються до конституційної скарги.

Суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог, визначених у пунктах 6, 7, 8 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 55, 147, 150, 151¹, 153 Конституції України, статтями 7, 8, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Риженка Анатолія Григоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення підпункту 1 пункту 28 розділу II Закону України „Про запобігання фінансової катастрофи та створення передумов для економічного зростання в Україні“ від 27 березня 2014 року № 1166–VII зі змінами згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ця Ухвала є остаточною.

Судді
Конституційного Суду України

Мельник М.І.

Сас С.В.

Шевчук С.В.